

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 460
van **TINE SOENS**
datum: 21 juni 2016

aan **HILDE CREVITS**

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ONDERWIJS

Kinderen op de vlucht - Advies Kinderrechtencommissariaat

In het advies 'Kinderen op de vlucht: van crisis naar nieuwe toekomst' schrijft de Kinderrechtencommissaris dat het uiterst belangrijk is voor kinderen en jongeren om de band met de taal en cultuur van het land van oorsprong te behouden. Dat is noodzakelijk voor hun identiteitsontwikkeling, maar ook als kinderen en jongeren uiteindelijk terug zouden moeten keren naar dat land.

In het advies suggereert de Kinderrechtencommissaris dat de Vlaamse overheid hierover in overleg kan gaan met de betrokken migrantengemeenschappen. In samenwerking met scholen zou dan een organisatie van aanvullende etnisch-culturele onderwijsinitiatieven kunnen worden uitgebouwd.

Naar aanleiding van de hoorzitting met onder andere de Kinderrechtencommissaris eerder die dag, kaartte ik dit tijdens de plenaire vergadering van 15 juni 2016 aan, maar de minister ging toen niet in op dat aspect.

Zal de minister gevolg geven aan deze aanbeveling van de Kinderrechtencommissaris?

Zo ja, welke stappen zal de minister hiervoor nemen?

Zo neen, waarom volgt de minister deze aanbeveling niet?

ANTWOORD

op vraag nr. 460 van 21 juni 2016

van **TINE SOENS**

Het Kinderrechtencommissariaat (KRC) maakte het advies om in te zetten op het behoud van de band met taal en cultuur van het land van oorsprong, ook over tijdens het overleg in juli 2015 met Zonderwijs, de onderwijskoepels en het GO!, kabinet van staatssecretaris Francken en minister Vandeuren en mijn kabinet. Het KRC beschouwt het behoud van de band met de taal en cultuur van het land van oorsprong als een essentieel onderdeel van een humaan terugkeerbeleid.

Het zou binnen het onderwijslandschap een heel nieuw gegeven vormen, dat in ieder geval parallel zou moeten lopen met een blijvende inzet op het verwerven van de Nederlandse taal als voorwaarde voor een geslaagde integratie. Het is in ieder geval geen optie om de instroom van anderstalige nieuwkomers in het onthaalonderwijs te vertragen tot het duidelijk is welk perspectief geldt voor het kind: een terugkeerperspectief of een perspectief van integratie. Het onderwijs moet bij elke anderstalige nieuwkomer zo snel mogelijk blijven inzetten op het verwerven van het Nederlands en integratie in onze samenleving.

Het kan een interessante invalshoek zijn om daarnaast een aanbod te ontwikkelen rond eigen taal en cultuur. Daarbij rijzen echter meteen ook verschillende vragen rond de haalbaarheid en de wenselijkheid om dit aanbod te ontwikkelen, specifiek voor kinderen van asielzoekers.

In verschillende Europese landen (Zweden, Finland, Oostenrijk, Noorwegen, verschillende Duitse deelstaten, ...) bevat het basis- en secundair onderwijs een aanbod 'moedertaal'. Dat is echter geen aanbod dat enkel openstaat voor kinderen van asielzoekers, maar net voor alle leerlingen met een anderstalige achtergrond – nieuwkomers, zowel als oudkomers. Het aanbod blijkt echter ook steeds vrijblijvend en buiten het klassieke curriculum en de schooluren, en georganiseerd op bovenscholisch niveau. Deze landen stoten – ondanks een zeer groot draagvlak voor het aanbieden van de moedertaal doorheen de volledige schoolloopbaan – ook op praktische elementen zoals een minimumaantal leerlingen van dezelfde taalgroep en het vinden van leerkrachten die deze talen kunnen aanbieden. In de praktijk betekent het dat net voor de leerlingen uit de grootste taalgroepen (die ook in het dagelijkse, buitenschoolse leven de ruimste mogelijkheden hebben om hun taal te gebruiken) een aanbod bestaat, terwijl voor de kleinste taalgroepen (waarvoor een aanbod mogelijk net het meest noodzakelijk is om de moedertaal en een band met het land van herkomst te onderhouden) onvoldoende aanbod ontwikkeld wordt. Samenwerken met de migrantengemeenschappen om een aanbod te ontwikkelen is een interessante piste, maar zal mogelijk datzelfde effect genereren.

Ook blijkt dat – gezien het vrijwillig karakter – de deelname aan deze lessen in een aantal landen eerder beperkt is.